

—ne tinc joia, perquè es el cor, es el sentiment d'aquesta Catalunya—que tants sentim
nyon en considerar sols egoistes, calculadors
comerciant—que vibra, s'estremeix i pro
ta. És l'ànima esbatajada i llure d'una
que, que orida ben alt que al cel i a la terra
s'agrafats tota la vida, i que a cada instant
casals opulents s'eixequen sobre immensos
magatzems, plana per damunt d'aquelles
energies i inquietuts un gran himne de Po
músic, i cada dia s'ouen cants novells sobre
aquests ritmes sagrats... i s'aixen com aus
luminescents els violats noves de poetas i can
l'antiga, entontant versos i cançons a la Fe,
a la Patria, per fer aquesta com més
utilitarista, com més pregonera de més for
hermosa, com més rica més esplendorosa
pera model d'altres terres.

No. No m'én playno pas d'aquesta riada
de festes potètiques: grans i xiques totes so
betes, totes són fecundes, totes són un pa
el cor del nostre avens, totes són dignes d'
atenció i de respecte, car en elles hi pode
nàixer el nom dels grans catalans de
l'Avèlar, així com les nostres actuals
naquieren—en llur majoria—en petita apl
familiar.

Lo que m'én dol és que aquestes festes no s
ganes d'arreu portades seriósament, fenties va
runt de d'ulls a la nostra renaixença, destoe
rante informals i formalitats, e fortíssimes, e
aquesta no és la nostra realitat.

fràgils morides d'una artista terra-cota que no pas en la possessió d'un bitllet de banc.

Més la vida no es pera tots per un gran benefactor, i d'aquí aquest nombrós *recorregut* de la vida en un bitllet en el qual, des de l'Arxibisbe de la Poelsa, creació absolutament justa i necessària pels creuendours de l'Art que de llurs aptituds n'han de guanyar el pa de cada dia.

No manquen idealistes que protesten d'aquesta invasió del diner en aquestes festes més an aquells — ab eis que no esteu tot el dia dissonforme — caldrà respondrèr-lis: «Si algun pagats ell troba l'interès, algun tarbador de l'Arxibisbe li merèts les firmes — com ho són en tots els altres països del món, i aleshores els Jocs Florals rataran llures d'aquella... mairia dels diners... dels diners... crudels i manyacs, indiscutiblement necessaris a la vida.»

Més també, no m'puc deixar de remarcar aquí algun dels inconvenients d'aquest sistema per la consecució dels premis en metall: «Si aquesta es evidencial en el present concurs, tant feon en obres bellos, la major part de les quals duïen la consabuda noteta de «Opus exclusiu a premi, ab preferenciu en metall»; lo que ha obligat al Jurat a deixar sense cap distínot mèrits obres que n'eren mereixedores, — per manca de pre-

no s'ibla complanta
que enloun mon destí!

Ni el mar ni la vida,
jamai l'han sentida:
tant sols la presento
sublim e inesfable,
quan al cor alento
la gloria immutabile;
quan penso ab sa rima,
que es mon ideal:
quan veig que m'intima
mon somni eternal.

Deu ser majestuosa,
sublim, victoriosa:
deu d'ú en sa armonia
la gloria més pura;
l'ardenta poesia
que vibra, insegura,
dintre la flor nova
quan naix a la llum,
y en l'amor que engloba,
y en son dolç perfum.

¡Vibrarà algun dia
per mi, sa armonia!
Per ella, perdura
per ella, perdura!

Sobre un cel gris, la Sèrp

Les Verges núbils dansen y roses al dansar,
cruxiren devall ses petites imposts violats.
Enllà, sobre les prades, quet el dia cau.
Les perles degotejant damunt les nues carnes.
Pregues espèu... y's toren les Verges tot dansant,
llurs braços semblen flames qu'èu vent fa robins-
(oar,
llur cos, en fort deliri, va y ve, revolt, pausat...
Les Verges núbils dunt l'ardència d'estimar...
«Oh Sèrp qui en gris agnòic aixeques el teu cap,
domins el foc qu'èu rínciu com el cordam d'un arc;
domans ta força immensa portada del desert...»
«Oh Sèrp, fenses vencentes en l'amorós abeurt»
«Tu qui en les catarates del Nil has sobrestat
y dretre's ulls hi portes claror, immenstat,
infamans com infames els camps en abundor
damunt del gris que surs fent fugosar l'amor.»
Les Verges núbils dansen y rosar al dansar.
Vermells coixins opugen la fressa de son pas.
Les fòrrides carnes nues d'ador èu degotejant.
Fumeja en l'or dels triplics anells y asafra.
Les dents en l'horca-baixa són flors de l'arbre blanc

[illegible]

XIV

Com el sorprendre un somni d'enciel colat amagat,
així m'us ulis,—desde ara purificats per vos,—
dels vels que us envolicaven rompent l'austeritat,
rebé, ab la llum, la gracia gloriat de vostre cos:
del vostre cos desm, de corvets resplendients;
que transportat de veures tant graci!, tant infant
fugia en la penombra d'un nívell que en son argent
les valls coruscoples l'antiven copiant.

Un brasi meix senyor de ses belles,
y els ulis clogat per veure millor vostra nuesa
seré d'un entusiasme vibrant d'amor y anhel.

Y adevenguereu vos llavors, tant trifloradats,
que us valga sent ab mós nervis, venir ofendros,
plinat una cuadrilla de vells corcos en zel.

XVI

Perdoneu-me,—oh amiga que'm llegia,—
que hegi rimat el vostre encant d'amor
encarnat d'un vigit tan vigit
unima en carn, y blanca carn en flor.

D'un Dant o Goethe, en el misteri ombria,
plena de llum vau penetrar, y el cor
de l'home-déu, desde allavors, ja us fu
perpetua idea en ses estrofes d'or.

Com Citera, de la mar antiga
fills gentils, nasqueren vos, oh amiga,
d'entre's fulles d'un poema palpitant.

Y es sola vostra missió, font de belless,
guardar en vós, elevauant en falces,
l'anima grega que m'està armant.

MIQUEL DE PALOS

...aquests procediments ben tard degenerarien

Per ella, perdura
la meua esperança.

Fumeja en l'or dels triptics canyella y asafrà.
Les dents en l'horabaixa són flors de l'arbre blanc;

...tia l'anyoransa de l'amor. No haver estimat
mai... Allò era horrible... Si ell pogués esti-

_____

SUCCESSOS DE CASA

GRAN ACONTEIXEMENT
 Exit grandios de les «Grutes meravallones», completament reformades, espectacle únic al món.
TEATRE PABELLÓ SORIANO. —Grandios exit de «El rei de la risa»; reapareix dels «Villapados»; ovacions continues a les demés nobilitats atracions de la gran Compañia de Varietés.
GRAN CAFÉ SALÓ COMTAL. — Concerts tots els dies, excepte'ls diumenges.
Imprempta Domènech, Ample núm. 7

E

EP

10128
—
A

11

Crata.—Cullita abundosa. Els olis d'aquest país se dediquen sols a l'engrèda. Les classes comestibles són de poca importància.

quirir, indiquen, en general una bona collita. Els olis d'aquest país se dediquen, en sa major part, a l'industria.

Corfú.—Bona collita, però subjecta a perills.]

En les regions de Llevant la collita es mitjana. Els olis d'aquest país se dediquen casi tota l'industria, puix sols una quarta part són comestibles.

L'estock d'olis d'oliva es molt petit, tant en els països de producció com en els centres de comerç.

Bruixa dels grecs

Tendres: Tangarok, 19; Danube, 22; Bourgogne, 00;
Tuzelle Bel-Abbés, 32'00; Achтары, 16; Plata, 22'00;
Bardianka, 18'00; Marianopol, 18'00; Onika Nico-

[illegible]

Altres productes espanyols cotitzats a Ceta y a Marsella
Quota els 100 kilògrams extra f. de 000 a 000

SUCRES: de 80 a 82 francs els 100 kilos; cristallins, de 52 a 54; en entrepôt, de 32 a 34; bastards, de 24 a 26.

FRUITES: peres, de 35 a 40 francs; raïms, de 15 a 20 francs; pomes, de 20 a 30 francs; tomàtacs, de 20 a 25 francs; melons, de 10 a 15 francs; melons d'aigua, de 15 a 25 francs; melons de terra, de 10 a 15 francs.

50; mandarines, de 00 a 00 francs.
LEGUMES: (verdes y seques) cebes, de 14 a 18; ali-
de 25 a 30; patatas, de 8 a 10; lenties, de 25 a 28;
fesa, de 20 a 35 francs.
VARIS: safrá, de 85 a 90 francs el kilo; pebre molt,
dols, de 60 a 70 francs els 100 kilos; mares, de 25 a
en

FRUITES SEQUES Y LLEVORS: ametlles d'Alger, de 235 a 240 francs; de Cartagena, de 000 a 000; de Mallorca, de 210 a 220; ab closca, de Tarragona, de 00 a 00; (mollor) de 122 a 125; de Cartagena, de 00 a 00; de Mallorca, de 00 a 00.

70 a 75 francs; panes de Málaga, de 11 a 15 francs; la calza de 10 kilograms; de Denia, de 68 a 60 francs eia 100 kilograms; prunes seques, de 130 a 180 000 francs; figues, de 80 a 85; pinyons, de 25 a 35; cacahueta de 00 a 00; anís de Málaga, de 25 a 35; ml. de 00 a 00; escalola, de 20 a 22 francs.

(19 octubre)

francs els 100 kilograms; prunes, de 100 a 150; 000 francs; figues, de 80 a 85; pinyons, de 130 a 150; caconuets de 00 a 00; anís de Málaga, de 85 a 95; caní, de 00 a 00; escalola, de 20 a 22 francs.